

Leányvári Újság

Leinwahrer Zeitung

IX. évf. 3. szám • 2015. július

Ballag már a vén diák...

Néhány héttel ezelőtt végre elérkezett a diákok által várva várt nap, kitört a vakáció. Általános iskolai tanévzáró ünnepségünket és a 8. osztályosok ballagását június 20-án tartottuk. Beszámolónkban Nagyné Engler Zsuzsa igazgatónő tanévzáró beszédéből idézünk:

Az idei tanévet 182 tanítási nappal zártuk, ma 115 tanuló kap bizonyítványt.

A magyar iskolaügy folyamatosan változásokon megy keresztül: tanóraszámokban, tantárgyakban, integrációban, adminisztrációban egyaránt. Csillag Ferenc egyik írása azt elemzi, mire is tanítanak, és mire is kellene tanítania az iskolának. A 20. század első évtizedei a következőképp definiálták ezt a célt: „Olyan embert kell nevelni, aki biztosan, bátran, könnyen mozog mindenféle területen, világos, tiszta, pontos ismeretekkel rendelkezik, érzelmeivel magához öleli a szép és jó minden megnyilvánulását. A 21. század elejére ugyanez a gondolat így hangzik: „A nevelés az a tevékenység, amellyel valakik úgy kívánnak hatni másokra, hogy azok optimálisan fejlődjenek, megerősödjenek abban, amit nevelőik kívánatosnak tartanak.”

Tanítjuk, neveljük a ránk bízott gyermekeket, miközben tapasztaljuk azt a gondolatot, amit Karinthy Frigyes így ír visszaemlékezéseiben: „Nem értünk rá tanulni, mert folyton tanítottak.” Úgy gondolom, hogy kell a gyerekevelésben egyfajta állandóság, nyugalmasabb periódus, mert a szüntelen változás és változtatás elbizonytalanítja a nemes célok megvalósítóit, a pedagógusokat is. „Tanuljunk egymástól, hogy minél jobban taníthatunk” – mondta Eötvös Loránd.

Ezek a gondolatok örök érvényűek, e szellemben igyekszünk továbbképzéseket szervezni, képzéseken részt venni, foglalkozásokat bemutatni.

Szeptembertől júniusig a kollégák és a tanulók együttes munkája jellemezte a mindennapokat. Ezen kívül legalább ilyen jelentős a tanórán kívüli tevékenység a napközi és tanulószobai csoportokban, a szervezett prog-

ramokon. Ezeket a programokat nemcsak a kollégák, hanem civil szervezetek, egyesületek vezetői is támogatták. Gáspár Tibor, a Pfluger házaspár, az Asztalitenisz Szakosztály vezetői, Pócsföldiné Éva, Szikoráné Rita igen aktív partnerei intézményünknek. Köszönünk továbbá minden segítséget a községi és a német nemzetiségi önkormányzatnak, az alapítvány szponzorainak, a kuratóriumi tagok önkéntes munkáját (Egriné Hanzelik Claudia, Gálicz Ferencné), tánc- és hitoktatóink, Halmos Zsuzsa, Érdi Gabriella, a technikai dolgozók, Mezei Ferenc és a karbantartók éves munkáját.

Köszönöm a kollégáknak és minden partnerünknek, hogy sikeres tanévet zárunk, hiszen számos versenyen, tehetséggondozó vetélkedőn vettünk részt.

Az igazgatónő felsorolta a sok program és verseny kiemelkedő eredményeit, melyekből – a kitartó szorgalomnak és felkészülésnek köszönhetően - bőven volt részünk ebben a tanévben mind az alsó, mind a felső tagozaton. A diákok levelezős versenyeken vettek részt matematika, anyanyelv, környezetismeret, német, angol és történelem tantárgyakból, illetve területi, megyei és országos szinten is megmérették magukat a német nyelv, versmondás, színjátszás, logika (LÜK) és elsősegélynyújtás területén. Az igazgatónő az alsó tagozaton Kovács Andrea és Leányvári Gabriella, a felső tagozaton pedig Csernyák Attiláné tehetséggondozó munkáját emelte ki az idei versenyeredmények alapján.

Az évzárón külön jutalomban részesültek a következő tanulók:

Kitűnő tanulmányi eredményükért: Friedmann Ákos, Gál Gabriella, Gálicz Dávid, Sipos Barnabás, Vad Máté, Hanzelik Péter, Sipos Panna, Schummer Lili, Reiser Viktor, Varga Zsófia, Nagy Botond, Balázs Attila, Balázs Dániel, Balogh Kristóf, Schummer Dávid, Szokolci Anna, Sztabina Johanna, Szabó Réka, Safár Gergő, Vojtek Tamás, Csáti Berta, Papp Melinda.

Jeles tanulmányi eredményükért: Friedmann Zsófia, Valter Bianka, Szűcs Matild, Sztoján Bálint.

Közösségi munkájukért: Gál Izabell, Izsák Bianka, Papp Melinda, Sztoján Bálint.

Az ünnepség végén a 7. osztály és a többi diáktárs nevében Kiss Laura köszönt el a ballagóktól, majd az igazgatónő búcsúzott tőlük:

A ballagásról, a búcsúról, az útkeresésről, az út előtti utolsó találkozásról sokszor a mese jut eszünkbe, amikor hamuban sült pogácsát, bölcs gondolatokat, útbaigazítást adunk a vándornak. Valahogy így képzelem én is ezt a gondolatbeli tarisznyát, melyet átadok most nektek. Lehet, hogy ma még olyan számotokra a megfoghatatlan messze lévő szeptember, mint egy mese, de néhány hónap múlva valósággá válik, és elindul mindenki a maga útján. Ez az út nem mindig akadálymentes, s jól jöhet némi útravaló. Köszönettel tartoztok születeknek, nevelőiteknek, az osztályfőnököknek, hogy életetek szakaszain kísérnek benneteket, néha megfogják, néha elengedik a kezeteiket, némelykor szemmel kísérik vagy csak a háttérből szemlélnék. De jó tudni, hogy ott vannak, bíznak bennetek, és ha kell, segítenek.

Engedjétek meg, hogy tarisznyátokba Fehér Ferenc versét tegyem, melynek címe Útravaló, és kívánjam a következőket:

Honi táj batyuját
költöző fecskének,
sóhajtásnyi utat
szállingó levélnek.

Erdőnek ösvényt,
ösvénynek erdőt -
kérges nagy fáknak
fésülő szellőt,

hosszú nagy hallgatást
ijesztő kuviknak -
hétmérföldes csizmát
iszkoló nyusziknak,

bútorok nyugalalmát,
csöndet a szobának -
öregék békéjét
búcsúzó sugárnak,

gyöngének jóság
szelíd hatalmát -
felhőnek égbolt
fénylő nyugalalmát,

hűvöst a nyárnak,
tüzet a télnek -
álmok libegését
levált levélnek,

békét az álomba
szendergő mezőnek -
kristályszép hangot az
iskolacsengőnek,

napsugár-küllőket
álom-szekereknek -
először induló,
táskás kicsinyeknek,

hűséges kezeket
percegő tollaknak -
pontot az első és
utolsó mondatnak!

Szép szót, ha oktatnak!
Lelket, ha mesélnek!
Igazmondó véget
mindegyik mesének!

A ballagók: Klémán Kornél, Gáspár Fruzsina, Lőrincz Bianka, Stocker Zsófia, Csáti Berta, Gál Izabell, Izsák Bianka, Papp Melinda, Sztoján Bálint.

Osztályfőnök: Urbánné Szeremlei Katalin

Grosz Jánosra emlékezünk!

Családtagok, rokonok, ismerősök, egykori tanítványok, volt kollégák, kísérték Grosz Jánost, 2015. 05. 30-án utolsó útjára. Egykori tanítványait – akik ma már szülők, nagyszülők – többek között a sport szeretetére nevelte, fontosnak tartotta a közösséghez tartozást, a tanulók szervezett sportprogramokon, versenyeken való részvételét.

Kaffka Margit írása, mely az emlékezésről szól, ennek fontosságát hangsúlyozza: „Milyen jó volna mindent visszakeresni: ifjúságunk tarka perceit, szavaink dal-lamát, ruhánk, hajunk régi színét, az akkori napsugárét, mely szökdelte és fényesedett rajtunk. És minden velünk történtnek elfeledett, nem is tudott okait, melyek ott rejtőznek bizton e kiveszett, vagy begubózott napok szürke mélyén, a lelkünk valami titkos redője mögött. Jó volna most, ha itt egyszer színét hagyja

minden, és elszürkül körülöttünk a tájék. Csak azokat a napokat veszítettük el igazán, melyekre nem emlékszünk.”

A leányvári iskola egykori tanítójára, vezetőjére, József Attila soraival emlékezünk.

Szoktatom szívemet a csendhez,

Nem oly nehéz,

idesereglik, ami tovatúnt,

a fej lehajlik és lecsüng a kéz...

*Nagyné Engler Zsuzsa
igazgatónő*

„Musik kennt keine Grenzen” – azaz „A zene nem ismer határokat”

A fenti mottóban rejlő igazságot bizonyára már sokan megtapasztaltuk. Ennek jegyében hirdette meg a németországi illetőségű „Bayerische Landeskoordinierungsstelle Musik” nevű szervezet (melynek hivatalos lefordításába nem bocsátkoznánk, mivel magyar neve nyilván nincs is) a „Musik in Bayern” projektnapot.

A projekt központi gondolata az együtt zenélés-éneklés, ami három fő célt hivatott megvalósítani: az óvodák, iskolák és különböző egyesületek közötti együttműködés erősítését, alkalomteremtést zenei találkozásokra és hogy a nyilvánosság figyelmét felhívjuk a közös zenélés és éneklés örömére.

Ezen a projekten nemcsak bajor vagy más német csoportok vehettek részt, így Leányvári Gabriella és Csáttiné Solymosi Beáta irányításával a leányvári diákoknak is alkalmuk nyílt egy kis vidám, közös éneklésre.

Német- és énekórákon két bajor dalocskát tanultak be az osztályok, melyekhez zenei kíséret (Csáti Berta - gitár), illetve egy kis játék is társult. Minden résztvevő lelkesen adta hozzá énekes és/vagy zenei tudását, melynek eredményeképpen igazán vidám hangulat kerekedett. Jó volt látni a tanulók összefogását a közös cél érdekében.

És mi is volt a közös cél? Az éneklésről videofelvétel készült (köszönjük Pócsföldiné Évának a közreműködést), melyet el kellett küldeni Németországba. A beérkezett videókat és fényképeket pedig a pályázat kiírói honlapjukon is közzé teszik (www.aktionstag-musik-bayern.de). Ráadásul nem csupán a közös él-ménnyel gazdagodhattunk, hanem esélyünk van rá, hogy ritmushangszereket nyerjünk az iskola részére.

Misik Hajnalka

Intézményeink és civil szervezeteink éves beszámolóí

Tájékoztatom a Tisztelt Lakosságot, hogy az önkormányzat 2015. június 1-i testületi ülésén meghallgatta intézményei, civil szervezeti beszámolóit, melyek érdekes adatokat, fontos információkat tartalmaznak: az óvodáról, művelődési házról, háziiorvosi és védőnői szolgálatról, civil szervezeteink működéséről. Továbbá meghallgattuk a Dorogi Rendőrkapitányság beszámolóját a leányvári közbiztonsági helyzetről, valamint a Dorog és Térsége Szociális Alapellátó Szolgálat, illet-

ve a Családsegítő és Gyermekjóléti Szolgálat leányvári tevékenységéről szóló beszámolóit.

Aki szívesen megismerkedne ezen dokumentumokkal, az alábbi linken éri el azokat: <http://www.leanyvar.hu/lakosoknak/oenkormanyzat/eloterjeszesek/2015-junius-1>

*Baumstark Tiborné
jegyző*

Falunap egy kicsit másként:

Komárom-Esztergom Megyei Német Nemzetiségi Kulturális Fesztivál

Kétévente megyénk más-más német nemzetiségek által is lakott településén kerül sor erre a fesztiválra. **Ebben az évben Leányváron, a Falunapunk megszokott időpontjában lesz!** Meghívtuk megyénk ifjúsági és felnőtt kultúr csoportjait: több mint 20 dalkört, tánccsoportot, zenekart várunk.

Az előkészületek gőzerővel zajlanak, hogy minden a lehető legjobb legyen. Érkeznek már a csoportok regisztrációi, csinosodott a sportpályánk körüli labdafogó háló, szebb lesz a sportöltöző, megrendelésre került: a szokásosnál nagyobb rendezvénysátor, színpadi világítás és hangosítás és minden más egyéb munka a háttérben folyamatosan zajlik.

A rendezvény fényét emeli továbbá három külföldi (német) tánccsoport fellépése és a Leányvári Német Nemzetiségi Néptánccsoport 20 éves fennállásának ünneplése. Az idén is színes programok várják a kicsiket, nagyokat és időseket egyaránt. Vetélkedhetünk a faluderbin, két napig pöröghetünk dj és zenekar által szolgáltatott zenére, kulturális műsoron vehetünk részt, vásárolhatunk és saját magunk is készíthetünk kézműves termékeket.

Tervezett program:

2015. 09. 18. (péntek):

- 19:00-tól „Zenés Faluderbi” szórakoztató, ügyességi vetélkedő felnőtteknek (melyen a német csoportok is részt vesznek)
- 21:00-01:00-ig buli dj-vel

2015. 09. 19. (szombat):

- 12:30-tól* térzene és ünnepi műsor a templomkertben

- 12:15-től* zenés felvonulás a sportpályáig
- 13:00-tól* kulturális műsor a sportpályán felállított rendezvénysátorban, valamint kézművesvásár
- 19:00-tól a 20 éves Leányvári Német Nemzetiségi Tánccsoport köszöntése
- 20:00-tól buli a pilisvörösvári Die Spatzen zenekarral

2015. 09. 20. (vasárnap)

- 15:30 órától Manóműhely: sok-sok játék és kézműveskedés

**Az időpontok változtatásának jogát fenntartjuk!*

BEMUTATKOZNAK A NÉMET CSOPORTOK,

AKIK ELFOGADTÁK MEGHÍVÁSUNKAT:

Heimatverein Schönwald

Kultúrcsoportjaink a fekete-erdei Schönwaldba először 2002-ben kaptak meghívást. Azóta számtalanszor járt már zenekarunk, dalkörünk és tánccsoportunk ezen a gyönyörű, több mint 1000 m magasán fekvő településen. A Heimatverein Schönwald 1985-ben alakult, jelenleg 117 tagot számlál. A tánctradíciók megtartása mellett kézműves hagyományokat is ápolnak. Leányváron 2007-ben jártak utoljára. <http://www.heimatverein-schoenwald.de/>

Landjugend Haubern

A Landjugend Haubern-nal már több mint 10 éve kezdődött a kapcsolatunk. Tánccsoportunk és zenekarunk 2004-ben, 2007-ben és 2013-ben járt Haubernben, ők legutóbb 2010-ben látogattak el hozzánk Leányvárra. A csoport 1978-ben alakult. Nemcsak a tánc köré fonják tevékenységüket, még színjátszó csoportot is működtetnek. Lelkes résztvevői az európai Europeade fesztiválnak, valamint német néptáncversenyeken is mindig szép sikereket érnek el. A kontinensünkön túl, Brazíliában is jártak már. <http://www.landjugend-haubern.de/>

Volkstanzgruppe Leitmar

A leitmari csoporttal a legfrissebb a kapcsolatunk, mivel velük 2013-ban, Haubernben ismerkedtünk meg. Meghívásuknak köszönhetően, 2014 októberében alkalmunk volt náluk járni és a 30 éves fennállásukat velük ünnepelni. Két tánccsoportjukban több mint 50-en ropják a táncot, a kisiskolás korosztálytól egészen a nyugdíjas generációig. <http://www.volkstanz-gruppe-leitmar.de>

Szeretettel várunk mindenkit a szeptember 18-19-20-án a sportpályán megrendezendő programjainkra!

Leányvári Német Nemzetiségi Kulturális Egyesület

Bánffy Miklóst a Magyar Érdemrend Lovagkeresztjével tüntették ki

A Magyar Érdemrend Lovagkeresztje

2015. március 13-án a Pesti Vigadóban adta át Áder János köztársasági elnök megbízásából Balog Zoltán, az emberi erőforrások minisztere a Magyar Érdemrend kitüntetésekét. A kitüntetettek között van Bánffy Miklós, községünk lakója, egykori polgármestere is. Az adományozó okiraton a következő szöveg szerepel indoklásként:

Magyarország Köztársasági Elnöke Bánffy Miklós, a Johannita Rend Magyar Tagozatának volt vezérlő kommandátora részére a protestáns egyházak közötti kapcsolatok erősítése, valamint a Kárpát-medencei magyarság érdekében végzett közösségformáló, közéleti és karitatív tevékenysége elismeréseként a MAGYAR ÉRDEMREND LOVAGKERESZTJE kitüntetést adományozom.

A kitüntetést Balog Zoltán adta át

De kik is pontosan a Johanniták és hogyan alakult meg a Rend? Bánffy Miklós egy előadásában a következőképp foglalta össze a Rend történelmét:

Mélyen hívő, isteni megvilágosítást remélő, netán fogadalmat teljesítő emberek már a 10-11. században is sűrűn megfordultak a Szentföldön, Krisztus urunk nyomát kutatva, az Újtestamentum szent helyeire zarándokolva. Ezek a zarándokok lehetek szegények vagy gazdagok, de mindenképpen ki voltak téve a hosszú vándorút viszontagságainak. Természetesen megfordultak itt bőven kereskedők is, hiszen a zarándokok kiszolgálása üzletet is jelentett. Ezen kereskedők arra is rájöttek, részben üzleti, részben karitatív megfontolásokból, hogy a zarándokoknak valamilyen védelem, segítség is kell! És ebből a gondolatból kialakult 1070-ben egy ispotályos ház, amely részben megvendégelte, elszállásolta a rászoruló zarándokokat, részben pedig még gyógyította is őket. Ennek az ispotályos háznak a fejlesztéseként alapította meg 1099-ben Gerardus testvér az akkor még alamizsnás Szent Jánosról nevezett, kifejezetten ispotályos rendet.

Ez a rend a fegyvert ekkor még csak hírből ismerte. 1113-ban azonban komoly változások történtek. Bár a Szentföldre rengeteg zarándok érkezett, határai nem voltak és senki nem tartotta annyira a magáénak, hogy meg is védelmezze. Ekkor II. Pascal pápa döntése értelmében a keresztyén rendek közül csak az maradhatott a Szentföldön, aki meg is tudja védeni magát. Rögtön megritkult a rendek száma az érintett területen. Maradtak a Templomosok, a Templom védelmében, maradt a Szent Sír Rend, a Szent Sír védelmében, és maradtak a Johanniták – akkor már Keresztelő Szent Jánosról elnevezve – a rászorulóknak védelmében. És ettől kezdve a Rend tagjai két különböző „kaszt”-ba

tartoztak. Az egyik – a vezető réteg – a lovagok, a másik a gyógyítók, az ispotályosok csoportja.

Az előbb jelzett két csoportnak az öltözéke is különbözött. Az ispotályosok fekete köpenyt viseltek bal vállán fehér kereszttel (hiszen az alvadt vér megfeketedik, és így nem olyan feltűnő, nem ijesztő), hasonló a mi mostani köpenyeinkhez. A lovagok köpenye ezzel szemben piros volt, bal vállán ugyancsak fehér kereszttel. Itt éppen az előző ellentettje volt a praktikus. A friss sérülésből kibuggyanó piros vér nem ütött el a köpeny színétől, nem rémítette meg sem a seb viselőjét, sem a mellette küzdő társait! A két köpenynél egy közös volt: a nyolcágú fehér kereszt. Ez a nyolc ág a nyolc boldogságot jelképezi, gondoljunk itt Krisztus hegyi beszédére.

De hiába váltak lovagrendekké az addig fegyvertelen, lelki vagy testi gondozó rendek, és hiába voltak a nagy keresztes háborúk, ezek sem tudták megvédeni a Szentföldet. Lassan kiszorultak onnan. A Johanniták központja először Ciprusra, majd Rodoszra tevődött át. Néhány évvel később, 1530-ban V. Károly császár megegyezett a Johannitákkal. Hűbérébe fogadta Őket, hűbérbirtokul Málta szigetét adta nekik. A hűbér jelképes volt, évente egy vadászsólyom. Viszont komoly feladatuk is volt, a tenger felől kellett védeniük Spanyolországot az esetleges török invázió ellen, ezt kötelességtudóan teljesítették is.

A 16. század elején, Luther Márton és a reformáció idején egyháztörténeti fordulóponthoz érkezett a Rend. Az addig egységes katolikus egyház kettészakadt, és ez a kettészakadás a Johannita Renden belül is érezhetővé vált: a protestánsok megmaradtak Johannitáknak, a katolikusok, Málta szigetén lévő központjuk után Máltai lovagoknak neveztettek.

A Johannita Rend első itthoni megjelenése II. Géza királyunk uralkodása idejére datálódik. Ő a II. keresztes hadjárat idején templomot és szálláshelyet építtetett Jeruzsálemben, és azt a Johanniták védelmére bízta. Nem sokkal ezután Esztergom mellett, Abonyban földterületet ajándékozott nekik, rendház építés céljára. A lovagok fel is építették a rendházat, melyhez kórház (ispotály), öt jobbágy-falu és 12 dunai révhajó is tartozott. A 12. század végén a Rendnek már öt rendháza volt az országban. És egyre erősödtek. 1235-ben, II. Endre halálakor, már 19 Johannita rendház állt az országban. Többek között Székesfehérvár, Csurgó, Tát, Győr, Sopron, Óbuda, stb. Jelentős szerepük volt az ország közigazgatásában is, hiszen ezen rendházak egy része hiteles helyként is szerepelt. A vegyesházi királyok alatt egyre gyengült a Rend, jelentősége csök-

kent, vagyonát, birtokait kézen-közön elveszítette. A török háborúk után pedig gyakorlatilag megszűnt.

1988-ban bejegyzésre került Budapesten a Magyar Johannita Segítő Szolgálat mint egyesület. Az itthoni rendszerváltozást követően Magyarország aláírta a diplomáciai kapcsolatfelvételt a Renddel, melynek hazai képviselője – követe – a mindenkori vezérő koadjutor. Ezzel egyidőben történt meg a Magyar Tagozat hivatalos hazatelepülése is. Jelenleg három altagozata működik: egy tengerentúli, magában foglalva Amerikát és Ausztráliát, egy nyugat-európai és a Kárpát-medencei.

– **Gratulálok a kitüntetéshez! Milyen érzés volt átvenni ezt az elismerést? Lehet erre egyáltalán számítani?**

– Nem számítottam rá, és nem is azért csinálom, amit csinálom, hogy ezért bármit is kapjak. Ennek megvan a maga procedúrája: előzetesen felkeresik az embert, hogy elfogadja-e egyáltalán a kitüntetést. Nagy meglepetés volt, amikor felhívtak a minisztériumból.

– **Mik a Rend célkitűzései, a tevékenységi köre?**

– Jelmondatunk: a Hit védelme és a Rászorulókat támogatása. A hit védelme ma már nem fegyverrel történik, hanem szóval és személyes példamutatással. A rászorulókon való segítség pedig aktív fizikai tevékenység. Sokan vannak, akik „csak” lélekben szorulnak támogatásra. Az, hogy őket meghallgassuk, ugyanolyan fontos, mint a segélyek kiosztása.

– **Ön mikor és miként került kapcsolatba a Johannita Renddel?**

– Amikor 1989 decemberében Temesváron elkezdődött a romániai rendszerváltozás és megnyitották a határt, aznap, az első konvojossal benne voltam a segélyszállítmányban néhai szomszédommal, Bognár Gáborral együtt. Akkor még nem volt biztonságos ott a helyzet, ennek a segélyakciónak sajnos egy magyar áldozata is volt: tőlünk nem messze lőtték le az egyik teherautó sofőrjét.

1989 végén kezdtem tehát a segélyakciókat. Az útjaim során talákoztam német Johannitákkal, és mivel felmenőim között több Johannita lovag is volt – többek között édesapám –, társulni szerettem volna hozzájuk. Ők mondták, hogy van egy kis magyar csapat is, csatlakozzak hozzájuk. Így velük kezdtem dolgozni, majd 1992-ben meghívtak a

Rendbe. Nálunk ugyanis nem jelentkezés, hanem meghívás alapján lehet valaki a Rend tagja, mert először szeretnénk jobban megismerni az illetőt.

1995-től voltam a Magyar Tagozat Kárpátaljai altagozatának vezetője, majd 2006-ban az egész Magyar Tagozat vezetője, azaz kommandátora lettem. Egészen 3 nappal ezelőttig.

– **Az adományozó okiraton is „volt vezérlő kommandátor” olvasható.**

– Az akkor még nem volt igaz. Bár tulajdonképpen már tavaly bejelentettem lemondási szándékomat, vezetői feladataim addig nem szűntek meg, amíg az Úrmester be nem iktatta az utódomat. Ez pedig Szent János (szlávból átvett Szent Iván) napjához kötődik mindig.

– **Mi volt az ok, amiért úgy döntött, lemond vezetői tisztségéről?**

– Egyrészt úgy gondolom, egy idő után mindig kell egyfajta „vérfrissítés”, friss gondolkodás, vezetői stílusváltás ahhoz, hogy valami jól működjön. Én a Rend Magyar Tagozatának vezetését nehéz időszakban vettem át, de sikerült rendbe hoznom az akkori ziláltságot, most pedig – úgy érzem –, egy jól működő csapatot adtam át az utódomnak.

Másrészt ez nem egy jövedelmező tevékenység, itt mindenki maga viseli a saját költségeit, az utazásokét is. És nyugdíjasként ez nem elhanyagolható tény. De természetesen töretlenül végezzük a feladatainkat, mert szükség van ránk.

Harmadrészt már igazán itt az ideje, hogy több időt tölthessek a 14 unokámmal is. A kommandatori tisztséggel járó munka pedig átlagosan kb. másfél hetet vett el az időmből havonta, és akkor még más tevékenységeimről nem beszéltem. De félreértés ne essék, csupán vezetői tisztségemről mondtam le, feladataim továbbra is vannak a Rendnél, hiszen a Kárpát-medencében sok segítséget igénylő ember van: betegek, éhesek, ruhátlanok és lélekben szegények.

– **Említette, hogy ezen kívül vannak még más feladatai is, melyekre sok időt fordít. Mesélne erről?**

– Nem titok, hogy jelenleg még én vezetem az egyharmad megyénkre kiterjedő működésű Gerecse-Pilis Vízitársulatot, és hogy gyakorló református vagyok,

a Dorog és Környéke Egyházközség főgondnoka is. A Lovagkeresztet nem csupán a Johannita Rendben végzett munkám elismeréséül kaptam, hanem a protestáns egyházak közötti kapcsolat erősítéséért is.

A keresztyén egyházak felekezetei ugyanazt a Szentháromságot imádják, csak a teológia különbözik itt-ott. Az egyházak egymáshoz való közeletése, azaz az ökumené a református és az evangélikus egyházak között erősebb tud lenni, mint a katolikus és a protestánsok között, mert ott kevésbé nagyok a teológiai különbségek. Annak érdekében, hogy a Johannita tevékenység minél erősebb lehessen és a Rend a feladatát minél szélesebb körben végezhesse, szükség van az összhangra.

Azt még eddig nem említettem, hogy a Johannita Rendben ugyanis csak protestáns lovagok vannak (Reformátusok és Evangélikusok), a katolikusok alkotják a Máltai Lovagrendet. Velük sokat dolgozunk együtt, jóban vagyunk, baráti kapcsolatok is kialakultak. Sőt, a családomon belül is vannak máltai lovagok. Ha a két lovagrend kapcsolata bárhol a világon szóba kerül, a magyar Johanniták és Máltaiak kapcsolatát szokták emlegetni pozitív példaként. Ebben a közös munkában is szerepem van, mert mindegy, hogy egy-egy rászoruló melyik felekezethez tartozik, segíteni kell rajtuk.

– **Ritkán láthatjuk a faluban, bizonyára sokat utazik a kötelezettségei miatt.**

– Valóban így volt, de most már valamivel kevesebbet fogok. Erdély és Kárpátalja egy része még mindig az én hatásköröm, hiszen jól ismerem azt a környéket. A központból is sok szervezési munkát el lehet intézni, de a jó kapcsolatot fenntartani nem lehet csupán e-mailben és telefonon keresztül, tehát gyakran látogatok Erdélybe személyesen is.

– **Ha nem a hivatalos ügyeket intézi, mivel tölti szívesen a szabadidejét?**

– Egyrészt nagy a család, és mint mondtam, szeretném, ha most már több időt tölthetnék velük. Másrészt van néhány hobbim, amik fontosak számomra: az erdei séták és a gombászat, a horgászat, ahol tulajdonképpen nem is a hal a fontos, hanem a csend és a természet. A ház falain belül pedig szenvedélyem az olvasás, és szívesen bridzselek.

– **Nagyon köszönöm, hogy időt szakított a beszélgetésünkre. Munkáihoz továbbra is sok sikert, családja körében pedig további boldog éveket kívánok!**

Segítsünk Kárpátaljának!

Sokaknak már a könyökén jönnek ki a különböző segítségkérések. És most itt egy újabb! Ami valójában már nem is olyan új, hiszen hónapok óta halljuk, hogy milyen nagy bajban vannak a kárpátaljai magyarok és nem-magyarok is. Óriási infláció, ugyanakkor a bérek és a nyugdíjak maradtak az eredeti szinten. Jelentős munkanélküliség, sokkal szervezetlenebb és alacsonyabb szintű támogatással, mint nálunk. A fiatal férfiakat pedig hívják be katonának az ország másik szélén orosz-barát lakosság rész által kirobbantott polgárháborúba. Aki nem akar katonáskodni, az átjön Magyarországra, ugyanakkor a családja ott marad ellátatlanul. Tehát valóban elkél a segítség. A Johannita Segítő Szolgálat eddig két kamionnyi élelmiszert, tisztítószert, egyéb szükséges anyagot szállított át, hivatalos úton, de ennek fele egyenesen Kelet-Ukrajnába kerül, az ottani rászorulókat ellátására. Most egy kamionkonténert állítottunk fel a határ innenső oldalán, egy reformá-

tus parókián, ahová bekerül a cipősdoboz-akcióban gyűjtött segélyanyag, és azt kis tételekben, magánúton juttatjuk egyenesen a kárpátaljai rászorultakhoz. Így biztosabb a segítő szándék megvalósulása.

Kérem leányvári és környékbeli segítőszándékú embertársainkat, hogy segítsenek! Tartós élelmiszert és tisztítószereket gyűjtünk, mert a romlandónak nem tudjuk garantálni az időben történő célba érését.

Gyűjtőhely: Leányvár, Erzsébet u. 49.

A pénzadomány is ezt a célt szolgálja. **Számlaszámunk: 11705008-20499385** /Megjegyzés: Kárpátalja/

Segítségüket a rászorultak nevében előre is köszönjük.

Bánffy Miklós

Egy református felekezeti iskola alapítási szándékai Községünkben

Tenyei Gyula bucsai református kántortanító Leányváron

Községünk iskolájának történetével régebbi írásaimban is foglalkoztam. (Leányvári Újság 2011./nov.; 2014./okt.)

Ezúttal egy kevésbé közismert helyi kezdeményezésnek és annak elabortálódásának dokumentumai vannak a svábok kitelepítését közvetlenül követő időszak iskolatörténeti részleteiről. Mivel az egykori őslakosok és a betelepült, zömmel bucsai (Békés megye) magyarok leszármazottai ma is a falunk lakói, az irántuk való tapintat is indokolja a tárgyilagos, objektív tényfeltárást. Az egykori dokumentumok a vallási és nemzetiségi összeférhetetlenség helyi szélsőségeiről szólnak, amely napjainkra – hála Istennek – már nem jellemző.

Írásom bevezetőjeként fontosnak tartom hangsúlyozni, hogy a pártokhoz, nemzetiségekhez és vallásokhoz való tartozás e tekintetben nem lehet meghatározó, értékmérő. A híres Debreceni Református Kollégium jeleseinek (Csokonai, Kölcsey, Kazinczy, Arany, Ady, Móricz, Szabó Lőrinc) életműve ugyanúgy hazánk megbecsült kulturális értékei közé tartozik, mint a német származású Erkel, Liszt, Blaha Lujza, Semmelweis, Ybl, Márai vagy Gárdonyi munkássága.

Szabó Magda „Régimódi története” vagy Herczeg Ferenc „Hét sváb” című írása egyaránt igazolhatják az

effajta emelkedettséget. Ahova a „szellem napvilága ragyog be”, ott életöröm, elégedettség, jólét és a fejlődve haladás a jellemző. Községünk közelmúltjából az iskolabővítő Mayer István róm. kat. plébános és a református Farkas János néptanító áldásos munkáját örömmel vették az emberek, segítették őket törekvéseikben, és közös volt a siker öröme is.

Napi híreink közé sorolhatók az iskolaállamosítási törekvések, a pedagógus életpályamodell, iskola-összevonások, a felekezeti iskolák finanszírozása. A június az iskolák szép tanévzáró ünnepségeinek, a vakáció felszabadult örömeinek időszaka is, de aktualitást ad a visszaemlékezésre is.

Kérem, fogadják jó szándékkal a sárguló aktákról visszaköszönő helyi „régimódi történetet”.

1946. okt. 24-én a helyi plébános 525/1946 számú, 3 gépelt oldalas levélben a következőket írja az esztergomi primáciára:

„Főméltóságú Bíboros Hercegprímás Úr! Kegyelmes Főpásztorom!

Iskoláinkat országszerte ért támadásokkal egyidőben a földbirtokreform és a magyarországi németeknek

Németországba való kitelepítéséről szóló kormányrendelet, illetve az 1946. évi IX.tc. vonatkozó paragrafusainak Leányvár községben való végrehajtásával kapcsolatban a községbe telepített nem katolikus telepesek részéről is akció indult az igazgatásom alatt álló róm. kat. nép-, illetve most már általános iskola ellen, és az események komoly aggodalomra adnak okot. Az eddig történeteket a következőkben lehet összefoglalni:

A nem katolikus telepesek, akik az 1945-46. tanévben 31 iskolaköteles gyermeket jelentettek, a tavasszal oly irányú kérelemmel fordultak a kultuszminiszter úrhoz, hogy államosítsa a leányvári r.k. iskolát a telepítésre való tekintettel, mert tűrhetetlen, hogy református gyermekek r.k. iskolába járjanak. Az ügy spirituszt rektora [szellemi irányítója] a telepesek zömét ideontó békés - megyei Bucsa község községi iskolaigazgatója, egyben református kántora volt, név szerint Tenyei Gyula, aki személy szerint azon dolgozott, hogy Leányvárra kerülhessen tanítónak.

A V.K.M. [Vallás és Közoktatásügyi Minisztérium] községi iskola felállítását akarta elrendelni és ez ügyben a vármegyei tanfelügyelőség részéről április 25-én itt járt Weber Elemér tanügyi titkár, és a Községi Földigénylő Bizottság ez alkalommal iskolának és tanítói lakásnak alkalmas épületet jelöltek ki a községi iskolának. Május 24-én azonban a Községi Nemzeti Bizottság és a községi elöljáróság a község és a lakosság anyagi helyzetére való hivatkozással visszautasította a V.K.M. községi iskola állítási tervét olyan indoklással, hogy ha a reformátusok külön iskolához ragaszkodnak, alakítsák meg a református hitközséget és állítsanak fel egy református iskolát. Június második felében, nem kis meglepetésre Tenyei Gyula tanító Leányvárra költözött összes ingóságaival együtt. Semmiféle írás kezében nem volt, csupán egy állítólagos ígéretre alapozta ideköltözését. A Községi Földigénylő Bizottság ideiglenesen egy házat adott neki használatra.

Július-augusztus hónapokban az általános iskola felállításával kapcsolatos tárgyalásokba is szeretett volna a tanító úr bekapcsolódni, de jelenlétét nem vehették tudomásul. A község politikai, valamint társadalmi életébe azonban nyomban beállt, és az M.K.P. [Magyar Kommunista Párt] helyi csoportjában is komoly pozíciót és szerepet tölt még ma is be.

Augusztus végén a leányvári földbirtokrendezéssel kapcsolatban föld- és házzuttatásban részesült az 1946. évi IX.tc. alapján. [A Komárom-Esztergom Megyei Földbirtokrendező Tanács 6443/1946 M.F.T. számú részletes, 8 oldalas rendelete alapján IV/ 61 számmal

sorolva Tenyei Gyula és felesége, Szakál Julianna 2 k. hold szántóföldet és IV/5 számmal sorolva a 70. házszámú házat tulajdonjoggal kapta juttatásként].

Közben megindult az 1946-47. tanév. Az iskolai munkát, mint hat tanerős általános iskola kezdtük meg, a következő benépesítéssel: I. o. 43 tanuló; II. o. 37 tanuló; III.-IV. o. 48 tanuló; V. o. 27 tanuló; VI. o. 24 tanuló; VII.-VIII. o. 29 tanuló. Összesen 208 tanuló. A református vallású tanulók száma ez évben 49-re szaporodott az újabb betelepítésekkel kapcsolatban, a telepesek gyermekei összesen kb. 120 gyermeket jelentenek. A mulasztási kimutatásból kitűnt, hogy a mulasztók zöme azokból kerül ki, akik – akár katolikusok, akár reformátusok – nagyon várják a Tenyei féle új iskolát.

És valóban, a szept. 24-i Magyar Közlönyben megjelent Tenyei Gyula áll.[állami] tanítói kinevezése... A kinevezés leányvári állami telepes iskoláról beszél. Tehát kimondottan telepes iskola lesz – hogy hogyan és miképpen, azt senki sem tudja megmondani a községben. Ide kell majd járni minden földhöz juttatott gyermekének.

Hangsúlyozom, hogy kell, mert a múlt tapasztalatai azt mutatják, hogy végső esetben még a telepítési jog megvonásával is, de mindig kikényszerítik a telepesek összetartását a helyi illetékesek, ha világnézetüknek, vagy érdeküknek megfelelő ügyről van szó. Lesz tehát egy telepes iskola, a róm. kat. iskola pedig lesz – a propaganda legalább ilyen irányú lesz – a fennmaradó gyerekek származását tekintetbe véve – sváb iskola, sőt esetleg divatosabb szóhasználattal élve: reakciós iskola.

Külön meglepetést okozott azonban az ügy további fejleménye. F. hó 18-án ugyanis megjelent hivatalomban Tenyei Gyula és jelentette, hogy a vármegyei tanfelügyelő úr személyére vonatkozóan szóbelileg akként intézkedett, hogy ideiglenesen a róm. kat. iskolához osztotta be. Nem akarják ugyanis a már megkezdett iskolai évet megzavarni, és különben a tanítón kívül nincs még semmi az állami iskolából, azt előbb meg is kell szervezni. Bejelentésére kijelentettem, hogy előbb küldje meg a tanfelügyelőség az ilyen értelmű leiratot, és én majd az után fogok nyilatkozni egyházi hatóságom intenciói szerint. Ezt ő kénytelen volt tudomásul venni. Megjegyzem, hogy a kérdéses tanfelügyelői rendelet mind a mai napig nem érkezett meg, azonban semmi kétségem sincsen affelől, hogy a tanfelügyelőség ki is adja az ilyen értelmű utasítást.”

Fery Antal plébános a továbbiakban a fejleményeknek a katolikus iskolára vonatkozó esélyeit latolgatja és az egyházközség szűkös anyagi helyzetéről ír.

Postafordultával meg is érkezett az Esztergom- Főegyházmegyei Főtanfelügyelői Hivatal levele Fery Antal leányvári plébános, iskolaszéki elnök úr részére.

Dr. Mertán János főegyházmegyei főtanfelügyelő „Bizalmas” megjelöléssel a következőket írja 1946. november 2-án kelt levelében:

„Tisztelendő Plébános Úr!

F. évi október 24-én kelt 525/1946 sz. részletes és nagyon alapos jelentését a leányvári telepés állami népiskolának viszonyáról a leányvári önálló róm. kat. általános iskolához Őminenciája szóvá tette dr. Tesléry Károly miniszteri tanácsos úrnak, és engem is fogadott ebben az ügyben. Jártam a tanfelügyelőségen is, ahol Bodó Lajos tanfelügyelő úr személyes kiszállását ígérte Leányvárra.

Tesléry tanácsos úrnak Őminenciája hozzájárulásával a mellékelt levelet írtam. [A levél a leányvári plébános jelentéséből vett részletekkel érvel.]

Megnyugtathatom, hogy Tenyei Gyula ref. vallású állami tanító nem nyer beosztást a leányvári róm. kat. általános iskolához, még ideiglenes szolgálatra sem. Ha pedig ez mégis megtörténnék, Tisztelendőséged azonnal jelentse ezt hivatalomnak és hivatkozzék arra, hogy ha jogosnak ismerik el a ref. vallású telepések idegenkedését a kat. iskolával szemben, és inkább állami iskolát létesítettek, csak hogy ne kelljen a ref. gyermekeknek kat. iskolába járniuk, akkor nekünk is van jogunk bizalmatlannak lenni és tiltakozni az ellen, hogy ref. vallású tanítót osszanak be a kat. iskolába kat. gyermekek tanítására. Tenyei Gyula szolgálatát ne fogadja el. Őt az iskolába ne engedje be. Még kat. vallású tanítónak is csak akkor van joga működni egyházi hatóság alá tartozó iskolában, ha arra a főegyházmegyei hatóságtól jogosítványa van.

Azt nem lehet megakadályoznunk, hogy az állam is nyithasson valahol iskolát, ahol nekünk már van. De ez ne zavarjon minket. Ne haragudjunk miatta senkire. Menjünk a magunk útján. Végezzük a dolgunkat úgy, hogy azon senki sem találjon gáncsoskodni valót. A mi általános iskolánkat védjük meg pozitív munkánkkal. És ne feledkezzünk meg arról, hogy ma mindennek csinálnak propagandát. Rendezzünk mi is néhányszor (karácsonykor, tanév bezáráskor) vonzó iskolai ünnepélyt. Ezekre és a vizsgára hívjuk meg a

telepeseket is. Legyünk figyelmesek irántuk, hogy ne szoruljanak ki a legutolsó helyre.

Ha nem lehet hatodik tanítót [tanítói állást] szervezni, csináljunk munkabeosztást öt tanítóval. De az általános iskolát folytassuk önállóan az állami iskolával való kooperáció nélkül...”

Tenyei Gyula leányvári hányattatása véget ért. Nem lett ref. állami iskola községünkben és Tenyei Gyula sem tanított a leányvári kat. általános iskolában. Piliscséven, majd egy budapesti gimnáziumban tanított és onnan vonult nyugdíjba.

Rácz László lakótársunk kölcsönözte számomra Bíró Endre: Bucsa, emberek, sorsok, dokumentumok c. 440 oldalas monográfiáját, melyben fia, ifj. Tenyei Gyula feldolgozta a család bucsai történetét és Leányvárra kerülésük részleteit, de ez már egy másik olvasata a családtörténetnek, amelyről a következő Leányvári Újságban olvashatnak.

Befejezésül a bevezetőben megjelölt koordinátákat meghaladóan egy-egy történelmi körülmény megke-
rülhetetlen.

Az 1945. évi kisgazdapárti 57,08 százalékos választási győzelem ismeretében még kérdéses volt, hogy ki kit győz le, bár a szovjetek katonai jelenléte nem sok illúziót hagyott a többpárti demokrácia híveiben. A koalíciós kormányban résztvevő négy pártnak is megvoltak a maga sajátos érdekei. A parasztpárt a földbirtokreformmal a legszegényebbek földhöz juttatásával kívánta növelni szimpatizánsainak számát, s e törekvésében volt következetesen a svábság kitelepítésének híve, hogy vagyonukat a nincstelen agrárnépességnek biztosítsa. A „mi iskolánk” és az „ő iskolájuk” már az állami iskolákat erősítő törekvések irányába mutat és 1948-ra az iskolák államosításába torkollott.

A szélsőséges helyi handabandázó hangulatkeltők még fasiszta, Volksbund-iskoláknak is nevezték a sváb települések többnyire katolikus iskoláit. Milyen groteszk grimasza a történelemnek, hogy ez időben a parasztpárti Keresztury Dezső, a művelt irodalomtörténész, költő és egyetemi tanár volt a kultuszminiszter, aki magyar-német szakos diplomáját berlini és bécsi egyetemeken szerezte és 1929-1936 között a berlini egyetem magyar lektora is volt. Az európai műveltségű minisztert a politika pártkatonává degradálta.

Utóda, a konok és akaratos Ortutai Gyula is tudós alkat volt. Az akadémikus néprajztudós előbb a kisgazdapártból a kommunista pártba „igazolt”, majd

miniszterként kíméletlenül végrehajtotta az iskolák államosítását.

Napjaink döntéseket vezénylő művelődéspolitikusait is a jó szándék vezeti, de legtöbbször nem sikerül konszenzust teremteni a másként gondolkodókkal, mert a pártpolitikai érdekek felülírják az összetartozást reprezentáló nemzeti érdekeket.

Kissé józsefattilás a közkívánság: de jó lenne megbé-
különi és egyszer igaz útra lelteni.

Forrás: a szöveghűen idézett levelek a helyi plébánia irattárában megtalálhatók.

Leányvár, 2015. június 20.

Dr. Szakmár János

A Leányvári SE Judo eredményei

Serdülő és „A” korcsoport Diákolimpia:

36 kg Kardos Tímea 3. hely, +63 kg Tandi Zsanett 3. hely, 48 kg Bócsa Lotti 5. hely, +63 kg Farkas Szilvia 7. hely.

Junior OB

A Leányvári SE Piliscsabán rendezte meg a Junior Országos Bajnokságot, ahol a következő leányvári egyéni eredmények születtek: 44 kg Veres Kinga 5. hely (ifi korú), 63 kg Tandi Alexa 5. hely (ifi korú), +78 kg Farkas Szilvia 5. hely (serdülőkorú), 90 kg Rábai Attila 7. hely.

Nemzetközi nyílt diák, serdülő és ifi verseny

A versenyt szintén a Leányvári SE rendezte a piliscsabai sportcsarnokban. A megmérettetésen 29 egyesület (köztük mongolok, románok és szlovákok) 306 versenyzője indult. A leányvári judosok jól szerepeltek a nemzetközi mezőnyben, így számos érmet szereztek.

Aranyérmesek: Kardos Tamás, Molnár Péter, Szlovák Mihály, Tandi Zsanett, Csizmadia Szilvia, Veres Kinga, Andó Fruzsina és Tandi Alexa.

Ezüstérmesek: Bócsa Lotti (ifiben és serdülőben), Farkas Szilvia, Holh Márton, Mészáros Kende, Hertlik Nóra, Veres Attila és Tandi Zsanett (ifiben).

Bronzérmesek: Hertlik Máté, Kótai Barnabás, Veres Attila (ifiben), Szokolczi Anna, Veres Nikolett, Mészáros Sarolta, Kótai Barnabás (ifiben), Balogh Janka és Farkas Szilvia (ifiben).

ÉRJSZ rangsorverseny Koroncón

Egyéni eredmények: 36 kg Kardos Tímea 1. hely, 26 kg Kardos Tamás 1. hely, 48 kg Bócsa Lotti 1. hely, 30 kg Molnár Péter 2. hely, 45 kg Veres Attila 2. hely.

Budapest Kupa

Remek eredményeket értek el a leányvári judosok a Budapest Kupán, ahol 12 ország 1241 versenyzője indult. A leányváriak közül kiválóan teljesített Kardos Tímea (1. hely) és Farkas Szilvia (3. hely)

Kardos Tímea igen nehéz román és horvát versenyzőt legyőzve az elődöntőben és a döntőben, magyar versenyző ellen győzött.

Junior Magyar Kupa Tata

Nagyszerűen szerepeltek a leányvári judosok a Tatán megrendezett Magyar Kupán. A serdülő és ifi korú lányok nagyon jól teljesítettek, kiválóan versenyzett a népes 60 kg-os mezőnyben Faragó Norbert.

Nemzetközi verseny Galánta

Remekül teljesítettek a leányvári utánpótlás korú versenyzők a Galántán rendezett versenyen. A nemzetközi eseményen kiválóan bíraskodott Pócsföldi Gábor és Faragó Norbert.

Egyéni eredmények:

1. helyezettek: Tandi Alexa, Veres Kinga, Bócsa Lotti, Tandi Zsanett, Farkas Szilvia, Kótai Barnabás, Molnár Péter, Veres Nikolett, Tandi Rebeka és Szakolczi Anna.

2. helyezettek: Andó László, Mihovics Attila, Csizmadia Szilvia, Szlovák Mihály, Schiszler Bence, Kara Zsolt, Veres Attila és Bócsa Lotti.

3. helyezettek: Tandi Zsanett (ifiben), Andó Fruzsina, Balogh Janka, Flixli Lili, Schiszler Bence (serdülőben) és Sőrés Milán.

Nemzetközi Duna Kupa, Felnőtt férfi csapatbajnokság

Az első fordulót Szlovákiában, Galántán rendezték meg, melyen 7 csapat vett részt 66 kg, 73 kg, 81 kg, 90 kg és +90 kg-os súlycsoportban.

Résztevők: Ausztriából Bad Pirawart, Szlovákiából Guta, Galánta és Pozsony Sokol, Magyarországról pedig Érd, illetve Leányvár „A” és „B” csapata.

A galántai forduló után a „B” csapat 10 ponttal az 1. helyen, az „A” csapat 6 ponttal a 4. helyen állt. A második, Ausztriában rendezett fordulón a leányvári „B” csapat három győzelemmel, az „A” csapat két győzelemmel és egy vereséggel (a „B” csapattól) zárt.

A két forduló után a bajnokság állása: A Leányvári SE „B” csapata 16 ponttal megnyerte a bajnokságot, míg az „A” csapat 10 ponttal a 4. helyen végzett.

Csapattagok: Faragó Norbert, Zorics Richárd, Gard Balázs, Gard Richárd, Szabó Frigyes, Hertlik Péter, Rábai Attila, Sziklai Albert, Kárpáti Gábor, Rábai László, Vadas Dániel, Szikora Kristóf és Kerstner Róbert.

Nemzetközi serdülő sikerek

A Leányvári SE 36 kg-ban induló serdülő versenyzője, Kardos Tímea 1. helyezést ért el a Nemzetközi Budapest Kupán, később az Európa Kupán, Győrben újrarányérmet szerzett. A versenyeken horvát, román, cseh és magyar versenyzőket győzött le. Tímeát kiváló sport- és tanulmányi eredményei alapján „Jó tanuló, Jó sportoló” díjjal is jutalmazták.

A BHSE rendezte a **2015. évi Junior Diákolimpiát**, ahol az iskolák színében induló leányvári judosok remek eredményt értek el. Teljesítményük értékét növe-

li, hogy a női versenyzők még ifi és serdülő korcsoportúak.

Egyéni eredmények: Rábai Attila 1. hely, Veres Kinga 2. hely, Tandi Zsanett 2. hely, Farkas Szilvia 2. hely, Faragó Norbert 3. hely, Bócsa Lotti 3. hely.

Csapatgyőzelem Svájcban

A svájci Baar városában, a Walmannhalle csarnokban, nyolc ország 59 csapatának (530 versenyző) részvételével rendezték meg a 16. Winner-Judo kupát. A leányvári serdülő lányok három korcsoportban indultak (a serdülön kívül ifi és junior), voltak, akik mindhárom korcsoportban érmet szereztek. A kiváló egyéni eredményeknek köszönhetően a Leányvári SE a házigazdát is megelőzve ismét csapatgyőzelemmel térhetett haza. A verseny folyamán jó színvonalon bíraskodott Faragó Norbert, Kreis Ádám és Sziklai Albert (TABA).

Pfluger Antal

KOMÁROM-ESZTERGOM MEGYEI KORMÁNYHIVATAL

FELHÍVÁS!*Parlagfű elleni védekezésre*

A Komárom-Esztergom Megyei Kormányhivatal Élelmiszerlánc-biztonsági és Földművelésügyi Főosztály Növény- és Talajvédelmi Osztálya (továbbiakban: növényvédelmi hatóság) ezúton hívja fel valamennyi kül- és belterületi ingatlan-, illetve földtulajdonos, gazdálkodó, földhasználó, bármilyen földterület tulajdon, illetve kezelési jogával bíró természetes, illetve jogi személy, jogi személyiséggel nem rendelkező szervezet figyelmét a **parlagfű elleni védekezési kötelezettségre**.

A hatályos jogi szabályozás szerint az előzőekben felsoroltak az adott év **június 30. napjáig** kötelesek a parlagfű virágbimbó kialakulását megakadályozni, és ezt az állapotot a vegetáció végéig (gyakorlatilag az első fagyokig) folyamatosan fenntartani.

A védekezési kötelezettség teljesítését belterületen a jegyző, külterületen a Kormányhivatal Járási Hivatalai Földhivatalainak mezőgazdasági ellenőrzi. **Az ellenőrzések július 1-jét követően kezdődnek.** Amennyiben az ellenőrzések a védekezési kötelezettség elmaradását, vagy annak nem megfelelő teljesítését állapítják meg belterületen a jegyző, külterületi ingatlanok esetében a növényvédelmi hatóság (együttesen: eljáró hatóság) köteles hivatalból eljárást indítani. A felderített mulasztó, tekintettel a jogszabályban rögzített határnapra (adott év június 30. napja) **további felszólítást a védekezésre nem kap**, az eljáró hatóságok közérdekű védekezés keretében **a mulasztó kockázatára és költségére elvégeztetik a parlagfű-mentesítést.** Az eljárás következő szakaszában a mulasztóval szemben a növényvédelmi hatóságnak kötelezően **növényvédelmi bírságot kell kiszabnia**, mely bírság mértéke 15.000. – 5.000.000. forint között állapítható meg. A bírság mértékének megállapítását jogszabály rögzíti, miszerint a bírság összege a fertőzött terület elhelyezkedése (kül- vagy belterület), a fertőzött terület nagysága (m²; hektár), illetve a parlagfűvel való borítottsága függvényében változik.

Az előzőekben leírtakra tekintettel, a későbbi kellemetlenségek elkerülése érdekében a védekezési kötelezettséggel érintettek folyamatosan figyeljék a parlagfű fertőzés alakulását, maradéktalanul tegyenek eleget a jogszabályban előírtaknak.

Tata, 2015. június 23.

Dr. Kancz Csaba kormány megbízott nevében és megbízásából,

Molnár József
Osztályvezető
s.k.

Élelmiszerlánc-biztonsági és Földművelésügyi Főosztály
Növény- és Talajvédelmi Osztály
2890 Tata, Új út 17.

Tel: (34) 586-820, Fax: (34) 586-821, e-mail: komarom-nti@nebih.gov.hu
www.kormanyhivatal.hu

Tűzgyújtási tilalom az egész országban

Fokozott tűzveszély alakult ki Magyarországon a kánikula és a csapadékmentes időjárás miatt, ezért az erdőkre, a fásításokra, valamint az erdők és fásítások határától számított kétszáz méteren belüli területekre 2015. július 3-án általános tűzgyújtási tilalmat rendelt el a földművelésügyi miniszter. Tilos emellett tüzet gyújtani erdei tűzrakó helyeken, valamint a közutak és vasutak közelében lévő fásításoknál, és tilos az irányított égetés, valamint a gaz- és a parlagégetés is.

A tűzgyújtási tilalomról további információkat találnak az alábbi linken: http://www.katasztrofavedelem.hu/index2.php?pageid=monitor_tuzgyujtasi_tilalom

Bukó Gábor

Komárom-Esztergom Megyei Katasztrófavédelmi

Kirendeltség

Köszönetnyilvánítás

Köszönetet mondunk mindazoknak, akik szeretett családtagunk, Grósz János temetésére eljöttek, sírjára virágot hoztak és gyászunkban őszinte együttérzéssel osztoztak. Köszönöm mindazoknak, akik férjemet még életében szerették, tisztelték, megbecsülték és utolsó útjára elkísérték.

Grósz Jánosné, lánya és unokái

Anyakönyvi hírek 2015. május, június

Megszületett

Farkas Andrea Ildikó és Naszvadi Béla fia, Béla (2015. 05. 03.)

Fári-Nagy Zsuzsanna és Fári Csaba leánya, Laura Anna (2015. 06. 03.)

Elhunyt

Grósz János (2015.05.13.)

Weiszenburger Bálintné (2015.06.05.)

Sok boldogságot és jó egészséget kívánunk a május és június hónapban születésnapjukat ünneplő lakosoknak!

Impresszum

Leányvári Újság – Leinwarer Zeitung – Leányvár község lapja – Megjelenik kéthavonta – Lapzártá: minden hónap ötödikén – Kiadja: Piliscsévi Közös Önkormányzati Hivatal Leányvári Kirendeltsége – Sokszorosítás: FÉBÉ Kft. – Megjelenik 270 példányban – Főszerkesztő: Misik Hajnalka – Hirdetés-felvétel a Polgármesteri Hivatalban – Hirdetések árai: egy oldal 12.000 Ft + Áfa, fél oldal 6.000 Ft + Áfa, negyed oldal 3.000 Ft + Áfa. Lakossági apróhirdetések közzététele ingyenes. Tördelés: Mihelik István
Elérhetőség: leanyvariujtsag@freemail.hu. Észrevételeiket, kérdéseiket a Polgármesteri Hivatalban elhelyezett gyűjtőládán, valamint a Leányvári Újság e-mail címén keresztül juttathatják el a szerkesztőségnek.

ISSN 2060-4874